

ŽIVOT VIRY

Proměna
společnosti
evangeliem

V Čadu:
„Pěkná sukně.
Dej mi ji!“
/ 6

V. Furák:
„Došlo mi to
na vozíčku“
/ 8

Lékaři nám
nedávali
naději
/ 19

**Hledat
společnou
řeč** komunikace
s teenagery

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

- 4 Ježíšův podivný marketing**
David Novák

DALEKOHLED

- 6 Čad: Život jako v biblických dobách**
Katka

ROZHOVOR

- 8 Že chce být kazatelem, jsem si uvědomil na vozíčku**
Vojtěch Furák

TÉMA: NAŠI MĚ NECHÁPOU!

- 12 Přiznej si, že jim nerozumíš**
Dave, Tyler a Claire Pattyovi
- 15 Co se to s mým dítětem děje?**
Ráchel Bícová
- 17 Signály z cizích planet**
Ida Pencová
- 18 Cože, chodit na keramiku s Terezkou?"**
Jana Frantíková, Bohdana Boudová

MŮJ PŘÍBĚH

- 19 Vánoční zázrak na jipce**
Štěpánka Křehlíková

ZA ŽIVOTA CÍRKVE

- 20 Každý má na světě své místo**
Tony Kalmová

RECENZE

- 21 Najít svou cestu**
Lucie Zídková

Z HISTORIE

- 22 Neuvěřitelný Ochránov**
Jaroslav Pleva

PŘIPRAVUJEME

- **Odpocinek, nebo vyhoření?**
 - Výzvy biblického šabaty
 - Odpocinek očima lékaře
- **The Chosen**
 - seriál o Ježíši, který se stal fenoménem
- **Čeští vědci a biblická archeologie**

6
Takhle nějak žil Abraham
misionářka o životě v Čadu

8
Tři měsíce jsem se učil znovu chodit
rozhovor: Vojtěch Furák

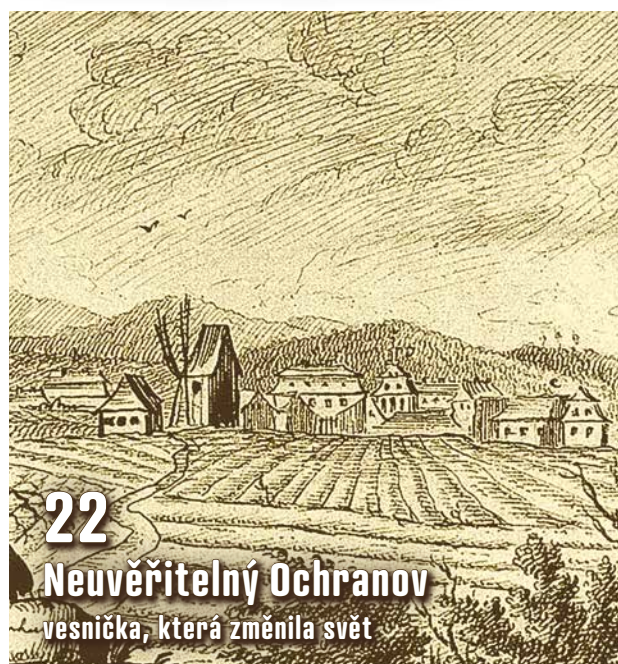
12
„Přiznej si, že jim nerozumíš!“
zkušenost Davea Pattyho a jeho dětí

16
Co se to s mým dítětem děje?
Proč se teenageři chovají zvláště?

19
Místo posledního pomazání modlitby
příběh čtenářky

22
Neuvěřitelný Ochránov
vesnička, která změnila svět

ŽIVOT víry

PROMĚNA
SPOLEČNOSTI
EVANGELIEM

ROČNÍK 33 / ČERVEN 2022

CENA 59 Kč / 2,10 €

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misií a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE

Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu www.zivotviry.cz nebo na e-mailové adrese predplatne@zivotviry.cz, popř. na tel. čísle 284 841 922.

Předplatné lze zahájit kterýmukoli měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace **na Slovensku**:
Knihkupectvo Jonatán, Legionárska 2,
811 07 Bratislava, tel. 02/555 63 040,
e-mail: jonatan@vvh.sk, web: www.jonatan.vvh.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky:
Diakonie ČCE, tel.: 222 316 306, szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Mgr. Kateřina Coufalová, Ing. arch. Tomáš Dittrich, Bc. Lucie Vlasáková, DiS., Mgr. Jitka Evanová

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba: Ondřej Pumr

Korektury: Mgr. Kateřina Coufalová, Zdenka Brázdilová, Mgr. Tomáš Coufal

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,
web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147, MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzertaty zařadíme dle možnosti, s 50% příplatkem.

Podmínky inzerce: <http://zivotviry.cz/inzerce>

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky kráti. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Vydávání podpořili

QUANTUM | **RENOMIA**
SOLIDUM | **NETWORK**

Milý čtenáři,

v extrémních situacích se často projeví to, co zůstávalo skryté, a to jak u jednotlivců, tak ve společnosti. 7. dubna kritizovalo na svém facebooku Hnutí Pro život podávání „pilulek po“ v ukrajinské válce znásilněným ženám. Místo toho doporučilo vybavit ohrožené Ukrajinky houkadly, pepřovými spreji nebo elektrickými paralyzéry. Bezprostředně poté se na hnutí snesla nebyvalá smršť internetové kritiky. Šlo asi o největší pozornost tématu souvisejícímu s náboženstvím, kterou jsme u nás v posledních letech zaznamenali, a přitom ho vyvolala jediná hloupá hláška na sociálních sítích.

Hnutí Pro život své kontroverzní vyjádření stáhlo po pár hodinách, ale ofoceně displeje visí nezrušitelně na internetu jako mementa. Příspěvek stáhli, ale chybu nespécifikovali, ba ani pořádně neuznali.

Hnutí vešlo ve známost kampaní „Nesoudíme, pomáháme“, která nabízí diskretní pomoc nechtěně těhotným. Nechci danou organizaci hodnotit ve všech aspektech, ale kampani „Nesoudíme, pomáháme“ podle mě nejde vytknout nic. Díky této kampani bylo zachráněno mnoho dětí, které by zahynuly ještě před narozením. Za příkladně však mám nejen její ovoce, ale i obsah a formu.

Je možné, aby vyjádření na sociálních sítích o sedmi větách vedlo ke ztrátě dobré pověsti hnutí, budované několik let? Tak to dnes prostě chodí. Kde se stala chyba? Nejjednodušší je pochopitelně říct, že podání potratových pilulek znásilněným je v pohodě. V rámci zmíněné mediální smršti jsem se z internetových diskusí dověděl, že si to myslí i ne jeden můj křesťanský kamarád.

Vzpomněl jsem si při tom na setkání se sudetským Němcem, který na mě před lety udělal silný dojem. Byl to harmonický člověk, měl smysl pro humor, poznal jsem v něm osobnost Kristem utvářeného charakteru. Prozradil mi, že se narodil v roce 1946 a že sudetským Němcem úplně není. Byl počat tak, že jeho nebohá matka byla znásilněna příslušníkem Rudé armády. Otec se o něj nestaral, už proto ne, že o něm nevěděl.

Nechci komentovat použití prostinoru na Ukrajině, nicméně jsem rád, že matka toho moudrého sudetského Poloněmce si své dítě vzít nenechala. Kdybych měl možnost, rád bych se ho podrobněji vyptal na to, jak vztah ke svému plodu nelásky zvládala, ale předně běží o to nejzákladnější: Kdyby muže počaté v tak drsných souvislostech nebylo, byl by náš svět chudší a horší. Proti tomu stojí, že jeho matka by v případě „úspěšného“ potratu měla snazší život (i když, pravda, taková věc se nikdy nedá říct s jistotou).

Nechci tento příběh využít k filipice proti „pilulkám po“. Poučky se do vsí a městských čtvrtí, kam padají bomby a kde jsou vraždění civilisté, moc nehodí. Ve svrchované cenu a nenahraditelnost života, i když stigmatizovaného a zraněného, věřím. Proč bych to ale měl vysvětlovat lidem, kteří životu rozumí jinak než já a předem předpokládají, že jsem mimo?

Rozdávat rozumy na špatné adrese, to není dobrý nápad (tahle věta je eufemismem, v knize Přísliví na toto téma najdeš nejednu pregnantnější formulaci). Komentovat na sítích podobný

aktuální etický problém je vždycky těžké a skoro vždycky kontraproduktivní. Proto taky píšu Tobě a nezahušťuji tím sociální síť.

Epizoda, kdy čeští zastánci biblických hodnot opět dostali na frak, ukazuje něco podstatného. V Americe kulturní válka probíhá tak, že protiprotatáři hulákají na demonstracích před gynekologickými klinikami nebo protiprotatáři posprejovávají křesťanská centra pomoci těhotným (jako letos 7. května v Texasu) nebo házejí Molotovovy

Bučet, nebo mlčet?

koktejly do budov pro-life organizací (jako letos 8. května ve Wisconsinu). Politicky aktivní pro-life lobby v této zvláštní zemi (nebo nedávno třeba i v Polsku) sem tam protlačí, že se něco z její agendy také uzákoní. V Česku kulturní válka probíhá jinak. Společnost se o křesťany nezajímá, ale když udělají jakoukoli chybu, dostanou od novinářů natřesenou míru.

Představa, že umlčet zastávce interrupci zákonem dává smysl, je mylná. Jsem pro ochranu nenarozeného života, ale změna legislativy v liberální společnosti pomůže maximálně krátkodobě (viz polský vývoj) a vymstí se patrně už při příštích volbách. Zachránit nenarozené děti může jen změna veřejného mínění, a na té je nutno pracovat úplně jinak, než předvedl facebookový tým Hnutí Pro život.

Co má smysl dělat, je-li to tak vážné? Minimálně dva z mých křesťanských přátel si myslí, že nezbyvá než zalézt do katakomb a to, proč homosexuální manželství alias adopce nebo umělé potraty jsou nebiblické a škodlivé, vysvětlovat maximálně svým dětem za zavřenými dveřmi. Tlaky liberálů z prointerrupčních a queerových lobby jsou tak silné, a chyby opačně smýšlejících křesťanských uskupení bývají tak závažné resp. nafouklé, že rezignovat na veřejný křesťanský hlas k tématu je snadné.

Monitorování legislativního vývoje a vysvětlování křesťanského postoje v těchto otázkách pokládám za významné, ba nezbytné. Proto si vážím činnosti Hnutí Pro život nebo třeba Aliance pro rodinu, ale žádám, aby pracovaly kvalitně jak po stránce odborné, tak pokud jde o veřejnou komunikaci. Protože působení obou organizací se zájmem, i když ne systematickým, sleduji, vím, že obě mají v obou oblastech co zlepšovat. Nemohu vyloučit, že to někdy schytají, i když na sobě zapracují, ale aspoň se nebudou muset stydět.

Tomáš Dittrich

